

عنوان مقاله:

بررسی فقهی نهاد حقوقی نخله در نظام حقوقی ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات فقهی حقوقی زن و خانواده، دوره 3، شماره 5 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مریم مهاجری - دانش آموخته دکتری حقوق، دانشگاه امام صادق(ع) و دانش آموخته سطح سه حوزه علمیه قم (جامعه الزهراء (س))، قم، ایران

احمدرضا موسوی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی، دانشگاه امام صادق(ع)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در قانون اصلاح مقررات مربوط به طلاق مصوب ۱۳۷۱، نهاد حقوقی «نخله» به منظور حمایت از بانوانی که به ستم طلاق داده می شوند در نظر گرفته شد تا به موجب آن برخی از بانوان در هنگام طلاق طبق شرایط مقرر در قانون، استحقاق دریافت نوعی هدیه از جانب همسر خود داشته باشند. این نوع هدیه، تا پیش از تصویب این قانون، در نظام حقوقی ایران جایگاهی نداشت، گرچه در آموزه های دین مبین اسلام تاکید بسیاری شده بود که مردان به همسران مطلقه خود نوعی هدیه بدهند. در این پژوهش، نگارندگان با روشی توصیفی تحلیلی و با بهره گیری از منابع دینی در پی پاسخ گویی به این پرسش مهم اند که: آیا همان گونه که در نظام حقوقی ایران پرداخت نخله الزامی است و به برخی از زنان مطلقه تعلق می گیرد، در فقه اسلامی نیز پرداخت نخله الزامی است و به همان دسته زنان تعلق می گیرد، یا خیر؟ در پژوهش پیش رو با ذکر تفاوت ها و شباهت های نهاد نخله در فقه امامیه و نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران، این نتیجه به دست می آید که در قانون و فقه، تفاوت های بسیار در زمینه نخله وجود دارد.

کلمات کلیدی:

نخله، طلاق، اجرت المثل، متعه، خانواده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1248416>

